

ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Οἱ γάμοι τῆς Σοφίας Παλαιολόγου.—Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, Οἱ Ἄδαρες καὶ οἱ Πέρσαι πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Ποικίλα.—«Ἡ Αἰθιοπία».—Ἡ Εὐδαιμονία.—Ἡ Μαύρη Παρθένος (διήγημα).—Ὁ Ἐμπόσιος (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μέγαν προῦκάλει ἐν τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ πάταγον ἡ περιουσία τοῦ ῥώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις, ἐπανακάμψας ἤδη εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς χώρας αὐτοῦ, ἐπανάλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἔργου ἐνεκαίνιασε διὰ σπουδαίων περὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει καταστάσεως δηλώσεων, ἐμποιοῦσῶν οὐ μικρὰν ἐντύπωσιν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ἅτε διατελοῦσαν ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διαδοθεισῶν ἀνησυχητικῶν φημῶν περὶ γραπτῶν ἅμα καὶ ὀριστικῶν πρὸς τὴν μεγάλην ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίαν συνθηκῶν· τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν τύρβην ἀπάσης τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης συνεκέντρωσεν ὁ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀπαγγελθεὶς λόγος τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως, ὅστις διὰ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ δημογορίας διέψευσε πάντας τοὺς διατεινομένους ὅτι ὁ στρατηγὸς Καπρίβης οὔτε τὴν περὶ τὸ λέγειν εὐχέρειαν τοῦ προκατόχου ἔχει, καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς σιγηλοῦ δικαιοῦ. Καὶ ὄντως, ἀπὸ τῆς εἰς τὰ πράγματα ἐλεύσεως, ὁ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ διάδοχος ἤρκετο εἰς μικρὰς ὄλως καὶ ἀσημάντους δημηγορίας, ὡς θὰ ἔπραττε τοῦτο καὶ πᾶς ἕτερος ὑπουργὸς μονάρχου, τάττοντος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέλησιν ἐν ἴσῳ πρὸς τοὺς νόμους βαθυῶ καὶ ρητῶς ἀποφαινομένου *sic volo, sic jubeo*· ἀλλ' ἤδη τὰ πράγματα μετέβαλον ὅψιν καὶ ὁ στρατηγὸς Καπρίβης ἐπειράθη νὰ διατρανώσῃ ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, ὅτι καὶ αὐτὸς δύναται ἐπὶ μακρὰν ὥραν νὰ κατακλήσῃ τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ διὰ τῶν αὐτῶν ρητορικῶν σχημάτων, δι' ὧν ἄλλοτε ὁ πρίγκιπ Βίσμαρκ κατῳρθεῖτο ν' ἀποσπᾷ τὴν ψῆφον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν σχε-

δίων κατὰ βούλησιν. Ἀπὸ τῆς 17 μαρτίου 1890, ὅτε εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκαλεῖτο ὁ στρατηγὸς Καπρίβης καὶ περιεβάλετο τὴν τύβενον τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντσόλερν, οὐδέποτε ἡ πολιτικὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις ἔσχεν ἀνησυχώτερον χαρακτῆρα ὅσον νῦν, καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους ἀλλ' ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐν Κρονστάδῃ συντελεσθεῖσαν γαλλορρωσικὴν συναδέλφωσιν, ἧς τὰ ἀποτελέσματα μικρὸν ἐμείωσεν ὁ εἰς Πορτσμουθὴν κατάπλους τῆς ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ γαλλικῆς μοίρας, καὶ διὰ τὰς ἐν Παρισίοις ἐπανειλημμένας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου κοινολογίας μετὰ τῶν σπουδαιωτέρων τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνδρῶν, τοῦ Καρνῶ, τοῦ Φρεσινέ, τοῦ Ριμπῶ. Μόλις ἐπετελεῖτο τὸ γεγονός τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ρωσικῷ λιμένι παρουσίας τοῦ ναυάρχου Ζερβαὶ μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ὑπ' αὐτὸν στόλου καὶ πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Βερολίνῳ δυσπρεστυμένοι κύκλοι ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ἀρχιγραμματεία ἐπελθούσῃ μεταβολῇ ἤρξαντο τὰς ἐναντίον τοῦ ἐπικρατοῦντος νῦν συστήματος διαμαρτυρίας διατυποῦντες καὶ πικρῶς μεμψόμενοι τοῦ κ. Καπρίβη ἀδράνεια ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐὰν ἐν τοῖς πράγμασι διετέλει ὁ πρίγκιπ Βίσμαρκ, οὔτε τὰ ἐν Κρονστάδῃ γεγονότα θὰ διεδραματίζοντο, οὔτε οἱ γαλλορρωσικοὶ δεσμοὶ θὰ συνεσφίγγοντο ἐπὶ βλάβῃ τῆς γερμανορρωσικῆς φιλίας. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς τοῦ λόγου κατήρξατο ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παρουσίας αὐτοῦ ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι μένει ἐν αὐτῇ ἐφόσον τοῦτο τῷ μονάρχῳ ἀρέσκει καὶ ὅπως ἐμμέσως ἀπαντήσῃ εἰς τε τοὺς ζητοῦντας νάκαταστήσωσιν αὐτὸν ἐπεύθυνον ἐπὶ τοῖς διαδραματιζομένοις καὶ εἰς τοὺς πειρωμένους νὰ πραγματώσωσιν τὴν εὐχὴν τῶν πολλῶν τοῦ προκατόχου φίλων, οἵτινες διὰ τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας τοῦ ἐν Βροῦνσβικ γερμανικοῦ σωματείου ἐπειράθησαν νὰ βολιδοσκοπήσωσιν ἐκεῖνον κατὰ πόσον πρόθυμος διατελεῖ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ ὑποδείξωσιν οὕτω τῇ μεγάλῃ τοῦ γερμανικοῦ πλειονοψηφίᾳ ὅτι ἡ τῆς Γερμανίας ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν περιστοίχουσῶναυτὴν δυσχερειῶν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐρημίτου τοῦ Φάρζιν. Εἶτα ὁ γερμ. ἀρχιγραμματεὺς προσεπάθησε νὰ διασκεδάσῃ τοὺς συλλληφθέντας φόβους ἐπὶ τῇ ἐν Κρονστάδῃ παρουσίᾳ τοῦ γαλλικοῦ στόλου καὶ ὡς ἰσχυρὸν προσήγαγε ἐπιχείρημα τὸν εἰρηνικὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, περὶ οὗ αὐταῖς εἶπε λέξεσιν ὅτι τὴν ἀκράδατον ἔχει πεποιθῆσιν, πεποιθῆσιν ἰσχυρὰν ὡς ὁ βράχος, ὅτι οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει πλέον αὐτοῦ τὴν εἰρήνην ἀγαπῶν· ἐξήτησε